

meg. Én meg azt gondoltam, ha meg is bánják, akkor mi van, s akkor sem éreztem elégtételt, amikor a másik levél jött, hogy rehabilitálták apát. Anya már azt se tudta, mit tart a kezében, én meg nem tudtam mit kezdeni vele. Én addigra már csak úgy voltam, meghaltam, és éltem tovább. Tudod? Tudom, válaszolta vissza, és ő is odahúzott egy széket az ablakhoz. Így várták, hogy elálljon az eső, türelmesen, hisz még előttük volt az egész délután.

Szakács Eszter

HALKAN CSAPÓDIK AZ AJTÓ MÖGÖTTE

Halkan csapódik az ajtó mögöttes.
Hallod, ahogy jön a lépcsőn föl.
Megtorpan a tükör előtt, de
senki se néz rá vissza a tükörből.

Nem vagy ébren, és nem is alszol.
Az ágyad mellé lép, de nem beszél.
Úgy pillant rád, mint messzi partról,
honnan hangot úgysem hoz idáig a szél.

Tán soha nem tudod meg, mit akar.
Néma szög a padlóba verve,
csak áll, mint kit foglyul ejtett a teste.

Fázol? Türelmes árnyékával betakar.
Mozdulatlan, kőbe zárt éjszakáid
fölött tollaskígyó arca világít.

KOPONYÁM HÁZÁBAN

Koponyám házában
légy otthon, istenség,
legyen részem
jólét vagy siralmas inség.

Mim van, meg akarom
én osztani veled,
ki még tán a
bűneimet is szereted.

Lassan fogy már a jóság,
fogy már a vétek.
Elfogy belőlem minden,
amit kimértek.

Majd a házat is lebontják.
Gizgaz. Üres telek.
Ave! Tiéd legyen
a hely, ha elmegyek.

NEVESS, HOGYHA ÖRÜLSZ...

Nevezz, hogyha örülsz, nevezz, ha félsz,
kössön meg a nevetés benned, mint a mész:
ha nincs Isten, valami tartson egybe,
szét ne guruljon a házad kövekre.

Batár Attila

A BAJZA UTCA SZINESZTÉZIÁJA

A Bajza utca életem első nyolc évének szintere, ezt az utcát jártam végig, majd utána a Fasort, naponta, iskolába menet. Az utca épületeire nem nagyon emlékszem, hacsaknem a MÁV-házra, ahol laktunk, a Széchenyi-palotára, amely előtt mindennap elmentem, vagy a fasori református templomra. Ami tovább élt bennem, az inkább az utca hangulata, ahogy én éltem át annak idején, vagy még inkább, ahogy folytonosan módosulva emlékezetemben tovább élt. A látottak képe helyett összetett benyomást őrzök, amely persze látvány, de nemcsak az, hanem minden érzékszervem által észlelt képzetek együttese, e környék légköre. Ezt tekintem első építészeti élményemnek.

Ma már nehéz elképzelni, hogy a Terézváros, amelynek a Bajza utca és a Fásor egyaránt része, Pestnek ez a városias negyede nemrégén még üres folt volt a térképen. A külső terület mocsarainak a lecsapolására és a vidék ligetesítésére csak a XVIII. század második felében került sor, ezt követte II. József korában, az általa kiadott erdő-törvénynek megfelelően (a selyemhernyó-tenyésztés meghonosítása érdekében) az eperfák ültetése; innen a mai Epreskert elnevezése. A közeli Városliget – akkor még